

- Teine väide (mis on esitatud teise võimalusena) puudutab asjaolu, et Esimese Astme Kohus järeldas valesti, et vaidlusalune meede ei olnud valikuline, st ei eelistanud teatavaid ettevõtjaid EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses. Komisjon väidab samuti, et Esimese Astme Kohus leidis valesti, et isegi kui meede oleks valikuline, ei kujutaks see endast siiski abimeedet, pidades silmas selle eesmärki ja võttes arvesse, et seda meedet õigustab süsteemi üldise ülesehituse laad.

Deutsche Telekom AG 26. juunil 2008 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies koda laiendatud koosseisus) 10. aprilli 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-271/03: Deutsche Telekom versus komisjon

(Kohtuasi C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Deutsche Telekom AG (esindajad: advokaadid U. Quack, S. Ohlhoff, M. Hutschneider)

Teised menetluspooled: Euroopa Ühenduste Komisjon, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, varem Tropolys NRW GmbH, varem CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, varem KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, varem tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, varem VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Apellandi nõuded

- Tühistada Esimese Astme Kohtu 10. aprilli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-271/03;
- tühistada komisjoni 21. mai 2003. aasta otsus 2003/707/EÜ⁽¹⁾, avaldatud nr C(2003)1536 (lõplik) all;
- teise võimalusena vähendada Deutsche Telekom AG-le vaidlustatud otsuse artiklis 3 määratud trahvi Euroopa Kohtu täielikku pädevust kasutades;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumentid

Apellant toob Esimese Astme Kohtu kõnealuse otsuse peale esitatud apellatsioonkaebuse põhjenduseks välja järgmised väited.

Kohtuotsusega on rikutud EÜ artiklit 82 ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, kuna kõnealuses asjas ei ole toime pandud nimetatud sätte objektiivselt arvestatavat rikkumist ning samuti puudub apellandil süü. Kohtuotsus ei võta arvesse seda, et tollal apellandi reguleerimise eest vastutav Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (telekommunikatsiooni- ja postiteenuseid reguleeriv asutus, edaspidi „RegTP“) kontrollis korduvalt väidetava hinnakruvi efekti olemasolu seaduses ette nähtud viisil. RegTP kontrollis korduvalt hinnakruvi efekti olemasolu eraldatud kliendiliinile juurdepääsu osas ning jõudis järeldusele, et selline efekt puudub. Niisuguses olukorras on reguleeritava ettevõtja eriline vastutus turu struktuuri osas pädeva reguleeriva asutuse vastutusega hõlmatud ja piiratud. Apellandil oli reguleeriva asutuse otsuseid arvesse võttes õigus lähtuda sellest, et tema tegevus ei olnud konkurentsivastane. Oletus, et apellant oleks võinud ADSL-i hindu tõstes väidetavat hinnakruvi efekti vähendada, on vastuolus Esimese Astme Kohtu enda lähenemisega, mille kohaselt erinevate turgude „ristsubsideerimist“ ei tohi hinnakruvi efekti olemasolu kontrollimisel arvesse võtta. Lisaks jättis Esimese Astme Kohus õigusnormi rikkudes arvesse võtmata, et komisjon ei kontrollinud, kas ADSL-i hindade tõstmine oleks väidetavat hinnakruvi efekti üldse vähendanud.

Kohtuotsusega on rikutud EÜ artiklit 82 ka seetõttu, et Esimese Astme Kohus kontrollis valesti selle sätte kohaldamise eelduseks olevaid faktilisi asjaolusid. Hinnakruvi efekti analüüsimine ei sobi käesoleval juhul iseenesest kuritarvituse tõendamiseks. Kui pädev reguleeriv asutus kehtestab siduvad võrguteenuste hinnad (nagu käesoleval juhul), võib selline analüüs ise viia konkurentsivastaste tulemusteni.

Seoses sellega rikkus Esimese Astme Kohus ka kohtuotsuse põhjendamise kohustust.

Edasikaevatud kohtuotsus rikub õigusnorme mitmes keskses küsimuses ka seoses selle meetodi kontrollimisega, mida komisjon kasutas hinnakruvi efekti arvutamisel. Esiteks seetõttu, et nn *As-Efficient-Competitor-Test* (sama tõhusa konkurendi kriteerium), mille Esimese Astme Kohus võttis aluseks üldise võrdluskriteeriumina, on igal juhul asjakohatu, kui turgu valitsevat seisundit omav ettevõtja ja tema konkurendid tegutsevad (nagu käesoleval juhul) erinevates regulatiivsetes ja faktilistes tingimustes. Teiseks seetõttu, et hinnakruvi efekti analüüsimisel võeti arvesse üksnes ühendamise tariife, samal ajal kui samal võrguteenusel põhinevate muude telekommunikatsiooniteenuste (eriti side) tariife ei võetud arvesse. Kohtuotsuses tehtud järeldused väidetava hinnakruvi efekti kohta rikuvad samuti õigusnorme ning Esimese Astme Kohus ei kontrollinud põhjuslikku seost väidetava hinnakruvi efekti ja oma järelduste vahel, mis puudutavad turu struktuuri.

Kõigepealt eiratakse kohtuotsuses EÜ artikli 253 nõudeid, mis puudutavad komisjoni otsuste põhjendamist.

Lõpuks kohaldas Esimese Astme Kohus valesti ka määruse nr 17 artikli 15 lõiget 2, kuna ta jättis ümber lükkamata trahvi arvutamise komisjoni poolt, kuigi komisjon lähtus ekslikult raskest rikkumisest; kuna ta ei võtnud kohaselt arvesse apellandi tariifide valdkondlikku reguleerimist ning kuna ta oleks võinud igal juhul määrata sümboolse trahvi. Seega ei võtnud Esimese Astme Kohus õiguslikult korrektselt arvesse kõiki asjakohaseid tegureid ega kaalunud õiguslikult piisavalt argumente, mis apellant esitas trahvi tühistamise või vähendamise nõude põhjendamiseks.

(¹) ELT L 263, lk 9.

27. juunil 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Madalmaade Kuningriik

(Kohtuasi C-283/08)

(2008/C 223/49)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: W. Roels ja W. Wils)

Kostja: Madalmaade Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Madalmaade Kuningriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ (¹), mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2006/25/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv), ülevõtmiseks või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, siis on kõnealune liikmesriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Madalmaade Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg oli 12. juuni 2007.

(¹) ELT L 149, lk 22.

27. juunil 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-284/08)

(2008/C 223/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: W. Roels ja W. Wils)

Kostja: Suurbritannia ja Põhja Iiri Ühendkuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Suurbritannia ja Põhja Iiri Ühendkuningriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 („ebaausate kaubandustavade direktiiv”) (¹), täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Suurbritannia ja Põhja Iiri Ühendkuningriik rikkunud Gibraltari territooriumil sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja Iiri Ühendkuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2005/29/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 12. juunil 2007.

(¹) ELT L 149, lk 22.